

Вчера къмъ обѣдъ, когато вѣтърътъ минавалъ край къщата на болната вдовица, дочуль, че лѣкарътъ казвалъ на момченцето да намѣри повечко пари, за да купятъ на болната отъ едно по-скъпо лѣкарство, което щѣло въ скоро време да я вдигне на крака. Но при богатия човѣкъ, така ми каза вѣтърътъ, не купували по две китки отъ едно и сѣщо цвѣте. . .

„Едва тогава ми стана ясна мжката на синеокото момченце и решихъ да ти напиша това писмо. То, горкичкото, страдало, защото край насъ нѣма и други цвѣта, отъ които да си свие повечко китки, за да спечели достатъчно пари за скъпото лѣкарство на болната си майка.

„Моля те, Свѣта майко, направи чудо, отъ което да грѣйне отново радостъ въ хубавитѣ сини очи на бедното момченце, за да ни разкаже и до-вечера една отъ сладкиѣ си приказки. . .

„Накрая те поздравява и очаква съ смирение да бже чула и изпълнена молбата му

Бѣлоснѣжното
кокиче.“

Света Богородица вдигна очитѣ си отъ писмото. Въ тѣхъ свѣтѣше чудно пламъче, долетѣло направо отъ сърдцето ѝ. Ангелчето, което седѣше въ краката на Божията майка, видѣ пламъчето въ погледа ѝ и разбра, че молбата на кокичето ще бже изпълнена.

Божията майка стана отъ златното си столче и разтвори златния прозорецъ. Тя погледна надолу. Картината на Долния свѣтъ се откри цѣла предъ нея.

Изведнажъ тя трепна. Бѣше открила това, което търсѣше. . .

Край голѣмия престолень градъ, по една отъ горскитѣ пѣтеки, вървѣше малко синеоко момченце. То газѣше по мократа пѣтека и бързаше съ приведена глава къмъ полянката на цѣвналиѣ кокичета. Бѣше умислено и тѣжно.

Богородицата разбра болката му. Нѣколко дребни сълзи опариха клепкитѣ ѝ, отрониха се отъ очитѣ ѝ, полетѣха надолу къмъ земята и паднахи край пѣтеката, по която вървѣше момченцето. . .

Мигомъ чудото, за което молѣше кокичето, стана. Богородичнитѣ сълзи се превърнаха на малки цвѣтчета. Тѣхниятъ сладъкъ дѣхъ веднага облѣ цѣлата гора и изправи приведената глава на синеокото момченце. То разбра, че въ гората

е цѣвнало нѣкое ново цвѣте и го потърси нетърпеливо съ грѣйналия си погледъ.

Изведнажъ отъ гърдитѣ му се откъсна радостенъ викъ. Въ единъ отъ храститѣ край пѣтеката то бѣше видѣло нови цвѣтчета. Момченцето бърже приклепна надъ тѣхъ и откъсна едно стрѣкче отъ чудното цвѣте.

Тая вечеръ синеокото момченце разказа приказка на кокичетата, а когато се прибра въ града, продаде две китки на богатия човѣкъ. Едната китка бѣше